

Monstrans

**NIEUWS UIT DE
HEMELSTRAAT**

FSSPX in de BENELUX

BELGIË

1 Antwerpen Priorij van het Allerheiligste Sacrament

Hemelstraat 23, 2018 Antwerpen
Tel. : +32 (0)3 229 01 80
email: hemelstraat.info@fsspx.be

Zon- en feestdagen:

Gelezen H. Mis 7.30
Hoogmis 10.00

Weekdagen

Ma, Di, Wo, Za 7.30
Do, Vr 18.30

Rozenhoedje 18.00 dagelijks
Aanbidding Do 14.30 - 18.30

2 Gent Sint-Amanduskapel

Kortrijksesteenweg 139, 9000 Gent
Tel. : +32 (0)3 229 01 80
email: hemelstraat.info@fsspx.be

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 10.00

3 Brussel Christus Koning Priorij

Eendrachtstraat 37, 1050 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen:

Gelezen H. Mis 18.30

Weekdagen

Gelezen H. Mis 7.15
Donderdag 8.25

4 Brussel St. Jozefkerk

Square Frère Orban 1040 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20
email: bruxelles.stjoseph@fsspx.be

Zon- en feestdagen:

Gelezen H. Mis 8.00
Hoogmis 10.00

Weekdagen

Gelezen H. Mis 18.00

5 Namen Kapel Saint-Aubain

Rue Delvaux 8, 5000 Namur
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 10.30

Weekdagen

Zaterdag 10.00

6 Quiévrain Carmel du Sacré-Coeur

Rue des Wagnons 16, 7380 Quiévrain
Tel. : +32 (0)65 45 81 65

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 10.00

Weekdagen

Gelezen H. Mis 8.00

7 Steffeshausen Heilig Hartkerk

Steffeshausen 5, 4790 Burg Reuland
Tel. : +32 (0)80 46 00 13

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 9.30

NEDERLAND

8 Gerwen Priorij St. Clemens

Heuvel 23, 5674 RR Nuenen -Gerwen

Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 10.30

Weekdagen

Ma, Di, Do 18.30

Wo, Vr 7.15

Za 8.30

9 Leiden Kapel Onze Lieve Vrouw van de Rozenkrans

Sumatrastraat 197, 2315 Leiden

Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 10.30

Weekdagen

Vr 19.00

Za 9.00

10 Utrecht Sint Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21, 3512 GS

Utrecht

Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 10.30

Weekdagen

Vr 19.00

Za 11.00

11 Kerkrade (Duitstalig) Kerk St. Maria ter Engelen

Pannesheiderstraat 71, 6462 EB

Bleijerheide/Kerkrade

Tel. : +31 (0)45 567 13 97

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 9.30

De erediensten worden verzorgd door de

priesters van de Priorij St. Bonifacius

Bottroper Strasse 295, D-45356 Essen

Tel. : +49 (0) 20 166 49 22

LUXEMBURG

12 Luxemburg Kapel Saint Hubert

3316 Bergem

Tel. : +352 (0) 6 21 37 84 14

Tel. : +32 2 550 00 20

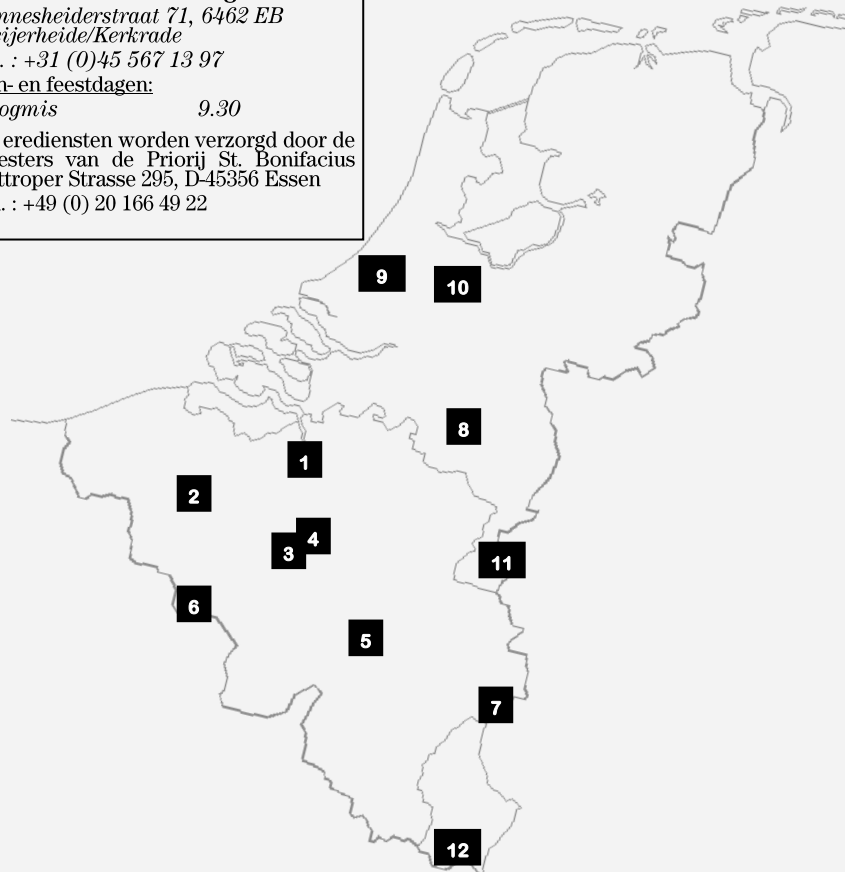
Zon- en feestdagen:

Hoogmis 17.30

Monstrans is het mededelingenblad van de Priesterbroederschap Sint-Pius X, van de Priorij van het Allerheiligste Sacrament, Hemelstraat 23, 2018 Antwerpen.

Verantwoordelijke uitgever :
E.H. Joseph Verlinden, Prior.

De 'Monstrans' wordt u thuis opgestuurd, indien u het ons laat weten.

Om de FSSPX in ANTWERPEN te steunen

IBAN : BE84 4062 0609 1159 – BIC : KREDBEBB

Beste vrienden en weldoeners,

“Violatæ Reparatio Caritatis” is de opdracht van een heilig verlangen én de leuze van de Zusters van de Gedurige Aanbidding. Het betekent “Eerherstel aan de geschonden goddelijke liefde”.

Voor dit doel werd het klooster in de Hemelstraat rond 1885 gebouwd. Een nieuwe vestiging van de Zusters van de Gedurige Aanbidding. Wij kunnen deze drie woorden lezen op het gewelf boven het priesterkoor of op het wapenschild van de Zusters dat hangt in de sacristie van onze kapel.

Nu, in 2019, zijn de Zusters hier al 32 jaar weg. Waarvoor staat vandaag de “Hemelstraat”? Dit nummer van de *Monstrans* geeft u een overzicht van de werken van onze priorij.

Welnu, de “Hemelstraat” is geen “officiële parochie”. Inderdaad lezen wij in het Kerkelijk Recht (cic 216 § 1, can. 515): *De onderverdeling van het kerkelijk gebied is als volgt. Ieder bisdom wordt weer verdeeld in kleinere gebieden en elk van deze gebieden heeft zijn eigen kerk. Hiertoe behoort dan een bepaalde groep van gelovigen met een eigen herder, die de **noodzakelijke zielzorg over hen uitoefent**. Deze gebieden noemt men parochies.*

Op de priorij van de FSSPX in de Hemelstraat kan en mag men dit begrip niet toepassen.

Maar, in de Hemelstraat, is er toch een waaier van parochieactiviteiten, waarvan de accenten verschuiven al naargelang de omstandigheden en de deelgroepen. Vanwaar komt dat?

“Prima lex, salus animarum - de hoogste wet is het heil der zielen”. Dit oude gezegde van de Kerk is afgeleid uit het gezegde van Cicero: “Salus populi, suprema lex est - het

welzijn van het volk is de voorname wet”.

“De hoogste wet is het heil der zielen” is de belangrijkste wet van de Katholieke Kerk en hierop steunt het bestaan en het apostolaat van de Priesterbroederschap St-Pius X.

Juist na Vaticanum II, hebben seminaristen die studeerden aan het Frans Seminarie te Rome aan Mgr. Lefebvre gevraagd een seminarie met traditionele vorming op te richten, want beetje bij beetje werd er te Rome afgeweken van de traditionele priestervorming. En zo is Ecône ontstaan.

In de jaren 70 en 80, hebben katholieke gelovigen overal ter wereld naar priesters gezocht die nog de traditionele H. Mis opdroegen. Voor zo’n H. Mis reden zij kilometers. Nadien groepeerden zij zich, creëerden zelf een miscentrum en zochten naar priesters, die voor hen de H. Mis opdroegen en met de geest van vernieuwing niet meededen. Maar ze waren niet zo talrijk. En wat voor de toekomst? Waar zouden jonge mannen gaan om priester te worden? Wie zal de kinderen nog catechismus onderwijzen? Vandaar dat zowat overal ter wereld gelovigen aan Mgr. Lefebvre vroegen om zijn priesters naar hen te sturen! Er waren er niet genoeg - en er zijn er nog niet genoeg. Maar het werk van de Traditie in de Kerk was niet te stuiten, ondanks de veroordelingen van Rome of van de lokale bisschoppen, die hun gelovigen verboden de H. Mis bij te wonen bij de Priesterbroederschap Sint-Pius X.

“De hoogste wet is het heil der zielen”.

Ook als “canoniek gezien” de “Hemelstraat” geen status van “parochie” heeft, heeft de “Hemelstraat” toch een waaier van parochiale activiteiten: voor het

heil van de zielen! Want de gelovigen hebben het RECHT om goed onderwezen te worden in het H. Geloof en om de sacramenten goed toegediend te krijgen. Zij verwachten bvb. van de priester die doopt, dat hij zelf gelooft in de erfzonde. Zij verwachten van de priester dat hij nog gelooft in de vier uitersten: dood, oordeel, hemel of hel, en daarom graag biecht hoort, ter vergiffenis van de zonden. Zij verwachten dat hun priester nog in de tegenwoordigheid van Jezus in het Allerheiligste Sacrament gelooft wanneer hij consacreert. Zij verwachten dat hun priester een zielenherder is en geen sociaal werker, enz.

De gelovigen werden dus geconfronteerd met een geloofscrisis van de priesters en bisschoppen. Welnu, de wettigheid van het apostolaat van de FSSPX komt voort uit de vraag van katholieke gelovigen om sacramenten en katholieke vorming te krijgen zonder de dwalingen van het modernisme. Daarom is de FSSPX hen tegemoet gekomen en heeft vestigingen gesticht daar waar ze gevraagd werd (en soms is het, marketing gezien, niet wijs), voor het heil der zielen.

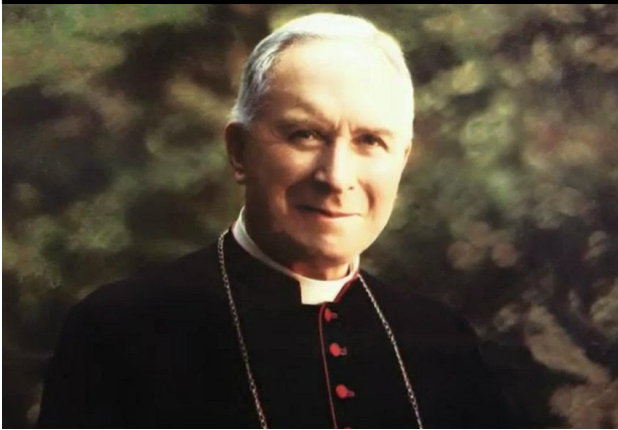
En sindsdien is er in de Hemelstraat een volwaardig parochieleven. Voor de vorming van een evenwichtig katholiek leven zijn er sociale activiteiten nodig in een katholieke sfeer. Het is niet genoeg alleen een traditionele hoogmis bij te wonen op zondag, een keer hier, een keer daar. Dat vormt op termijn geen katholieken uit één stuk.

Een katholiek heeft twee ‘thuisen’: één waar hij geboren wordt en sterft en één waar hij het goddelijk leven krijgt, voedt en bewaart tot aan zijn dood. Vandaar dat de gelovigen al vlug het sacrament van het doopsel, de eerste en de plechtige

Het korte verhaal van mijn lange levensweg

Mgr. Marcel Lefebvre

Stichter van de Priesterbroederschap Sint-Pius X

Dit is het eerste deel van het boek “Het korte verhaal van mijn lange levensweg”. Wij gaan dit systematisch publiceren in de volgende nummers van de Monstrans.

Proloog

Men heeft mij gevraagd of ik misschien conferenties aan de zusters wilde geven. Oh! Als zij het vragen, dan zal ik hun *het korte verhaal van mijn lange levensweg* vertellen. Ik zal hun in alle eenvoud vertellen wat de goede God allemaal voor mij gedaan heeft tijdens mijn leven.

Ik heb nagedacht hoe ik deze conferenties zal noemen en ik dacht:

**“De wegen van de Voorzienigheid
in de loop van mijn leven
en hoe goed het is
om zich geheel aan haar over te geven,
voor Gods welgevallen.”**

**“*Ut placeat tibi Domine Deus*”
(Opdat het U welgevalle, Heer God)**

Dat is het gebed bij Offerande: “*Wij bieden U dit offer aan ...*”, ons offer in vereniging met het Uwe voor uw welgevallen. - *Ut placeat tibi Domine Deus.*

Ik geef toe dat van de tachtig of tweeëntachtig jaren van mijn bewuste leven — want ik zal niet teveel vertellen over de jaren van mijn kindertijd, als klein kind — mij juist hebben geleerd om de Voorzienigheid te volgen; om in de omstandigheden en in de gebeurtenissen van het leven de wil van de goede God te herkennen en om dan te proberen die te volgen.

1990 - Monseigneur M. Lefebvre hield ervan de Abdij ‘Saint-Michel en Brenne’, moederhuis van de Zusters van de Priesterbroederschap St. Pius X te bezoeken.

Hoofdstuk 1

De kinderjaren

Wij hebben samen met onze gelovige, zeer diepgelovige ouders, gedurende enkele jaren een vredig familieleven gehad. Ik moet zeggen dat onze parochiekerk niet ver was, maar vijf minuten te voet.

Iedere ochtend gingen onze ouders in de vroege erheen om te communiceren en als zij konden de H. Mis bij te wonen. In die tijd deelde in onze parochie elk kwartier een priester de H. Communie uit. Vanaf kwart over vijf 's morgens tot 9 uur, meen ik.

Dat was de gewoonte in die tijd omdat veel mensen naar hun werk moesten en geen tijd hadden om bij H. Mis te blijven.

Als men dus een paar minuten voor het kwartier in de kerk was, dan was men zeker om de H. Communie te kunnen ontvangen. Een paar minuten om zich voor te bereiden en een paar minuten om te bidden na het communiceren, en dan ging men naar het werk. Mijn ouders woonden normaal de H. Mis bij, zoniet dan gingen ze om de H. Communie te ontvangen.

De wetten van de Goede God respecterend kregen mijn ouders eerst vijf kinderen, ieder jaar één kind en later nog drie kinderen. In 1903, 1904 en 1905, de drie eersten; vervolgens in 1907 mijn zus Marie-Gabriel, in 1908 mijn zus Marie-Christiane en in 1914 vlak voor de oorlog is Joseph geboren. De andere twee kwamen na de oorlog.

De jaren vóór de oorlog leefden we gelukkig. Mijn ouders zijn in 1902 getrouwd. Ik ben in 1905 geboren. Ik was dus negen jaar oud toen de oorlog uitbrak.

De levensomstandigheden in Noord-Frankrijk

De sfeer van het dagelijks leven in het Noorden was een werksfeer. Het werk in de fabriek gaf de toon aan. Iedereen ging er naartoe, de directeur, het kantoorpersoneel en de arbeiders. De één begon al om zes uur 's morgens, de ander om half acht. De arbeiders bleven aan het werk totdat de klok luidde. De directeur bleef soms tot negen of tien uur 's avonds. En zo ging het dag in, dag uit.

In de textielfabriek: Om half zes - zes uur 's morgens hoorde men hoe de weefgetouwen in gang gezet werden. De schoorstenen begonnen te roken, want alles werkte op steenkool; elektriciteit bestond nog niet.

Het leven verliep regelmatig, een beetje eentonig. Normaal is de lucht in deze streek bedekt met grijze wolken en dan heeft men niet veel zin om een wandeling te maken. Daarom houden de mensen er van hun werk en zouden ongelukkig zijn als ze niet naar hun werk konden gaan. Het doet me een beetje denken aan Duitstalig Zwit-

Marcel, 5 jaar oud

serland: daar is het ook zo - u zult het niet ontkennen. Toen ik eens een bezoek bracht aan Ibach in het kanton Schwyz, toen was daar de goede mevrouw Elsener, eigenares van een messenfabriek. Zij had wel duizend man personeel, alstublieft! Het was dus geen klein bedrijfje ... Omdat haar man gestorven was, leidde zij samen met haar zoon de onderneming. Al haar kinderen werkten in de fabriek, de meisjes op kantoor en de jongens aan de machines. Ze

Familie Lefebvre in het jaar 1913

werkte zelf ook van 's morgens tot 's avonds en ze zei me in alle eenvoud: *"Weet u, onze arbeiders zijn op zondag ongelukkig omdat ze die dag niet in de fabriek mogen werken ... het is hun leven."*

Zo was het vroeger in het Noorden, het was best een goede tijd. De textielindustrie is vandaag de dag zo goed als verdwenen. De bedrijven zijn failliet gegaan door buitenlandse concurrentie en nieuwe omstandigheden.

En dan is er nog het mijnbekken, dat in verbinding staat met dat bij Mons (Bergen) in België en dat zich uitstrekt tot aan de Roer in Duitsland. Een zeer uitgestrekte kolenmijnstreek door heel Europa tot aan Engeland. Het was dé energiebron, men gebruikte kolen om de fabrieken te verwarmen enzovoort. De fabrieken werden daarom dicht bij de mijnen gebouwd en niet ver van de havens waar het katoen uit Argentinië en uit Egypte aankwam. Het dichtbevolkte gebied met een werklustige en nijverheid-minnende bevolking schiep voor de fabrieken zeer gunstige omstandigheden, de fabrieken draaiden goed in die tijd.

Vervolgens, met de elektriciteit en de olie, de levensvoorwaarden en de transportmogelijkheden en wat weet ik nog? ... Alles veranderde. Toen begon de buitenlandse concurrentie: Japan, de Verenigde Staten en Zuid-Amerika: allen hebben zij hun fabrieken gebouwd waardoor in praktijk alles failliet ging. Er zijn nu bijna geen textiel fabrieken meer in het noorden van Frankrijk.

Zo zijn we rustig opgegroeid. Wij hadden een goed college op vijf minuten van ons vandaan, een goed instituut, de Ursulinen, en dichtbij ook. De meisjes gingen naar de

Ursulinen en de jongens gingen naar het college en dat hoorde ook bij ons dagelijks leven.

Om achter uur 's morgens gingen we de deur uit; dankzij de goede God hielpen twee goede mensen onze moeder voor de kinderen te zorgen. Voordat we weggingen zeiden ze tegen ons: *"Ben je niet vergeten je zakdoek in je zak te doen, heb je je broodtrommeltje bij je ... vergeet je dit of dat niet ..."* Ze gaven ons een dikke kus en zeiden:

"Dag kinderen, wees voorzichtig, ga netjes op de stoep ..." We waren omringt door de aandacht en liefde van als het ware drie moeders. We waren toen erg gelukkige kinderen.

De Eerste Wereldoorlog

Toen begon de verschrikkelijke oorlog. Het is iets afschuwelijks, oorlogen zoals die van 1914-1918. Afschuwelijk!

Er moest natuurlijk gemobiliseerd worden: de mannen vertrokken, de moeders bleven alleen achter met hun kinderen, van de ene op de andere dag. Het is beangstigend als men aan zulke dingen denkt, het is vreselijk. Hoe zullen ze het werk gedaan krijgen, waarvan moeten ze leven? Wat zal er van hun worden zonder man die voor hun werkt?

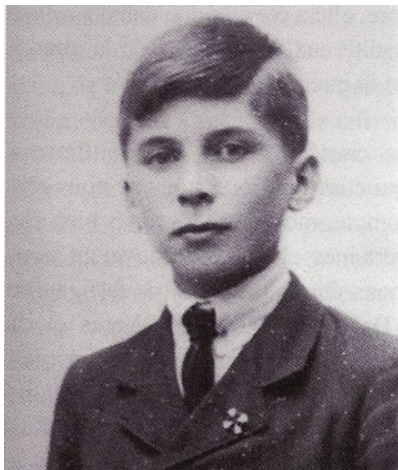
In de scholen hetzelfde probleem; de leraren zijn vertrokken, gemobiliseerd. Alleen enkele oude of zieke zijn overgebleven. De pastoors en kapelaans van de parochies zijn ook gemobiliseerd, van de vijf of zes paters zijn er nog maar twee over.

Weldra begonnen de gevechten, de invasie, de doden, de gevangenen, enzovoort, het nieuws dat van het front kwam: zovele doden en gevangenen. Veel mensen uit Noord-Frankrijk zijn in België gevangen genomen.

Mijn vader is niet meteen vertrokken, hij was niet mobiliseerbaar omdat hij zes kinderen had. En dus is hij thuis gebleven. Maar hij wilde de Engelse en Franse gevangenen helpen te vluchten uit de vijandelijke linies, uit de gevangnissen en de kampen waar zij opgesloten waren, om ze terug naar huis te laten gaan. Vanaf januari 1915 kreeg hij in de gaten dat hij gevolgd werd door de Duitsers en dat ze hem zeker zouden fusilleren als ze hem te pakken kregen. Hij moest dus vluchten. Hij ontsnapte via België, Nederland, Engeland en sloot zich weer bij de Fransen aan om te voorkomen dat hij neergeschoten werd door de Duitse politie.

De vader was vertrokken, en wij zijn thuis gebleven gedurende de oorlog, vier jaren van bezetting. Twee maanden na het uitbreken van de oorlog kwamen de Duitsers de stad bezetten. We hebben de huzaren, de lansiers, allemaal nog te paard in die tijd, door de straten zien trekken, ze droegen helmen en hun lansen waren drie meter lang. Ze bezetten de stad, die nu voor de Duitsers gemobiliseerd was: we moesten de militairen huisvesten en ze verzorgen. Ook de oudere vrouwen en zelfs de meisjes werden gemobiliseerd, iedereen die nog iets kon doen moest voor het Duitse leger werken.

De stad liet 's middags soep voor het volk uitdelen en wij gingen ook onze portie op het stadhuis halen, omdat er niet veel te eten was. De Amerikanen, werd gezegd, stuurden ons voedsel: kip van ginder, die hier volledig bedorven aankwam, en meel. Men mag zich afvragen wat er met dat meel gebeurde, want het brood dat we kregen was zo zwart, zwart, zwart, het droogde niet en was nog

Marcel, kruisvaarder in 1919

helemaal zacht van binnen, het kruim viel zo van de korst, het was net stopverf en dat moesten we dus eten. Misschien was het wel meel van zwarte tarwe, of aardappelmeel of van een andere groente. Dat was me een brood ... We kochten dat brood bij de bakker. We moesten toch wat eten, wat wilt u!

Dat was werkelijk ellende en ontbering, een diepe ellende en later volgden nog de huisdoorzoekingen. De Duitsers vonden in de fabrieken voorraden wol die daar in de kelder ingemetseld waren om te voorkomen dat ze aangeslagen werden. Zij hebben toen systematisch in de muren van alle fabrieken en van elke kelder om de drie vier meter gaten geboord om te kijken of er soms voorraden wol of andere goederen verstopt waren. Bij ons hebben ze wol gevonden en mijn moeder moest een paar weken naar de gevangenis. Ik weet niet meer of het enkele maanden of enkele weken waren, maar daarom moest ze naar de gevangenis.

Ze liet de kinderen achter bij ons vriendelijk huispersoneel, maar dit alles heeft haar emotioneel veel gekost. Daarna kreeg ze last van ontkalking van haar ruggengraat, die zo erg werd dat ze na de oorlog geheel in het gips moest. Jarenlang, ik zie het nog voor me, lag ze op een bed in de eetkamer bij ons thuis, als gevolg van het leed van de oorlog, als gevolg van de ontberingen tijdens de oorlog.

Deze oorlog heeft werkelijk veel zwaar leed veroorzaakt. Wij kinderen merkten er weliswaar wat minder van dan de ouderen maar veel dingen konden niet onopgemerkt blijven omdat we ons heel dicht bij het front in het zuiden van België bevonden. Aan de kant van Ieper en bij de beroemde Kemmelberg vonden verschrikkelijke veldslagen plaats. Wij zagen 's avonds en 's nachts de hele horizon onafgebroken verlicht door de grote aantallen granaten die zonder onderbreking explodeerden. We hoorden het gerommel en gedonder van de zware munitie. Langs de hele frontlijn stond de hemel in brand. Het was verschrikkelijk. De volgende ochtend zagen we dan in het ziekenhuis tegenover ons hele troepen met gewonden, met honderden tegelijk - zonder de doden te tellen - aankomen, zowel van geallieerde, van Franse, als van Duitse zijde. Wij waren in het door de Duitsers bezette gebied, het waren vooral hun gewonden die we zagen, al die arme gewonden.

Ziet u, dat is wat onze kindertijd heeft gemarkeerd. Ook als men maar negen of tien of elf jaar oud is, deze beelden blijven voor altijd in het geheugen gegrift ... Oorlog is echt iets vreselijks, en alle gevolgen van deze oorlog, alle leed, alle voortdurende emoties ...

Op een dag kondigden de Duitsers de mobilisatie aan van alle nog sterke mensen, ze moesten in sorteercentra, in munitiekamers, weet ik waar overal werken, koper verzamelen, want er dreigde een tekort aan koper voor de granaten, enz. Ze hadden personeel nodig. Dus, bevel dat alle bewoners van elk huis klaar voor vertrek op de stoep moesten staan. Alle personen vanaf zestien of zeventien

jaar (let op, zeventien jaar!), alle gezonde personen moesten met een bundel kleren op de stoep staan, en de Duitsers kwamen langs en namen de een of de ander mee. Men wist van tevoren niet wie mee moest en wie thuis kon blijven. Wij moesten dus naar buiten, ik herinner het mij nog goed. Wij waren kinderen en we werden niet meegenomen, en onze huisbedienden waren te oud om mee te gaan. Maar we hebben wel de voorbijgaande menigte gezien, daar op de stoep voor de huizen. De Duitsers kwamen langs met vrachtwagens en bevelen de uitgekozenen in te stappen en brachten hen weg zonder dat zij wisten wat er met hen zou gebeuren.

Dit allemaal heeft onvermijdelijk veel onrust, leed en scheidingen veroorzaakt, het was schrikbarend. Men kan zich niet goed voorstellen wat een oorlog wel niet is en wat het kan veroorzaken. De wreedheid, het geweld, de wonden, de scheidingen, het morele leed, dat alles is werkelijk hard, hard. Daardoor zijn wij, de oudsten, gemarkeerd. Joseph was nog maar één jaar oud en heeft er niets van gemerkt, maar bij ons vier heeft het een indruk achtergelaten en ik denk dat het op zijn minst gedeeltelijk voor onze roeping heeft gezorgd. Wij hebben hierdoor gezien dat een mensenleven weinig voorstelt en, geloof me, hoe belangrijk het is om te kunnen lijden. Wij moeten ook opmerken dat in die tijd de godsvrucht groot was. Er werd elke avond in een volle kerk het rozenhoedje gebeden, er waren vooral vrouwen maar ook een groot aantal oude mannen. De jongeren waren er niet meer bij. Iedere avond dus het rozenhoedje, het laatste tientje met de armen in kruisvorm en aanbidding van het heilig Sacrament. De hele parochie vulde de grote kerk. Men bad, men bad voor al die mensen die vertrokken waren, voor de gevangenen, voor diegene aan het front. Er was een zeer grote ijver in die tijd. Dat alles, ziet u, dat zorgde voor een heel speciale sfeer.

Mijn broer René was de oudste van het gezin en was in 1918 vijftien jaar oud. We vreesden dat de Duitsers uiteindelijk iedereen die nog enigszins in staat was om te werken, ongeacht de leeftijd, zouden halen. Dankzij trainen van het Rode Kruis die door Zwitserland reden was het mogelijk om dat te voorkomen. Kinderen tot vijftien jaar oud, die in het vrije gedeelte van Frankrijk familieleden hadden die hen konden verzorgen, mochten meereizen. Alleen Noord- en Oost-Frankrijk waren bezet.

Omdat mijn vader vertrokken was en zich in Versailles bevond, is mijn broer René via Zwitserland naar hem toe gegaan. Daar heeft hij zijn studie voortgezet.

Wordt vervolgd.

Tijdens de ziekte van mevrouw Lefebvre in 1919

De Hemelstraat, huis van de FSSPX

Wat voorafging.

Het klooster van de Hemelstraat, is gebouwd rond 1885 voor de Zusters van Gedurige Aanbedding, een zuster-gemeenschap gesticht door Anna de Meeus, met enkele specifieke doelen, zoals dagelijkse aanbidding van het Allerheiligste Sacrament, eerherstel brengen, het vervaardigen van kazuifels voor de missies en voor de arme kerken en catechismusonderricht ter voorbereiding van de eerste en plechtige H. Communie. Met de teloorgang van de roepingen, als gevolg van de nieuwe evangelisatie van Vaticanum II, liep ook dit klooster leeg, en kwam het te koop. In diezelfde periode heeft een groep gelovigen uit het Antwerpse en omliggende gemeenten zich georganiseerd en gezocht naar priesters die nog de 'oude mis' opdroegen. Toen zij na verloop van jaren geen 'oude Paters' meer vonden die de authentieke Tridentijnse H. Mis nog opdroegen, heeft deze groep zich gewend tot de priesters gewijd door Mgr Lefebvre die in Brussel reeds een vestiging hadden sinds 1979. In 1987 is dan de eigenaar van de kapel van het Allerheiligste Sacrament van eigenaar veranderd. De Priesterbroederschap Sint-Pius X, vzw, zal er voortaan haar activiteiten ontplooiën. Het klooster van de Zusters van de Eucharistie is sindsdien een priorij van de FSSPX geworden.

Mgr Lefebvre

Op aandringen van seminaristen die te Rome studeerden, en aldaar de eerste veranderingen ondervonden - 1968 - een andere geest, als gevolg van de Aggiornamento, aanpassing van de Kerk aan de geest van de wereld, heeft Mgr Lefebvre met goedkeuring van Rome een seminarie opgericht, en heeft hij nadien dit geïntegreerd in een broederschap speciaal voor de vorming van priesters. Hij koos als Patroon hiervoor de H. Pius X. Deze

Paus heeft buiten de veroordeling van het modernisme, klare en duidelijke richtlijnen gegeven voor het gezonde katholieke leven in al zijn facetten. Zijn leuze: Alles herstellen in Christus. Tegenwoordig gebruikt de Priesterbroederschap Sint-Pius X haar benaming FSSPX, die de beginletters zijn van haar Latijnse naam: Fraternitas Sacerdotale Sancte Pie X (decime).

Missie.

Het hoofddoel van de Priesterbroederschap Sint-Pius X is het katholiek geloof te bewaren in geheel zijn volheid en zuiverheid, de waarheden aan te leren en de deugden te verspreiden vooral door het Rooms-katholieke priesterschap. Een oprecht geestelijk leven, de sacramenten en de traditionele liturgie omvatten de essentiële middelen om het leven van genade tot de zielen te dragen. En daarom is haar eerste en grootste zorg de vorming van toekomstige priesters in al haar facetten, waaronder ook de oprichting van scholen en retraitshuizen.

Geest.

De FSSPX heeft een missionaire ziel. Ze verspreidt zich over de wereld door haar priesters, haar religieuzen, een groeiend getal van families en jonge mensen en al haar gelovigen om een oprecht en stevig katholiek geloof te vestigen en te onderhouden. Zo verlangt de FSSPX het heil van allen: ze bidt en werkt voor dit resultaat, vertrouwend op Gods' hulp.

Ideaal:

De FSSPX gelooft oprecht dat het katholieke geloof het leven zowel van de individuen als van de gemeenschap verandert. Dit geloof bevordert de orde, de rechtvaardigheid, de cultuur en de vrede. Het biedt een oprecht en blijvend geluk. Ondanks de goddeloosheid, die zich in onze wereld aan het veralgemenen is, blijft de FSSPX door het priesterschap de schatten van de katholieke traditie aanbieden en verspreiden. Deze gave van zichzelf en zonder grenzen voor de glorie van God en het heil van de zielen is het fundamenteel ideaal en de vlam van de FSSPX.

SPORTDAG VAN DE TRADITIE

Zaterdag 14 September

10U 30
VOETBALTOERNOOI
Inschrijving - 10€ per team - vóór 1ste september
via laurentvanderlinden@telenet.be / 0475 65 34 56
(Lunch mogelijk voor 3€)

14U
VOLLEYBAL EN BASKETBAL

15U
KINDERVOETBAL

18U 30
AVONDETEN
6€ per volwassene - 3€ per kind
Huisgemaakte desserts zijn welkom

20U
Gezellig samenzijn rond een kampvuur

TEDEREEN WELKOM!

SPORTCENTRUM "BERENTRODE" | GROTE DOELSTRAAT 1 | 2820 BONHEIDEN

Zo 8 september 2019
Priorij Hemelstraat

Maria Bambina Hulde

12u15 Processie naar kloostertuin
12u30 Bloemenhulde
12u45 Picknick in de tuin
14u00 Processie naar de kerk
Rozenhoedje

IEDERE DONDERDAG - PRIESTERURGEBED

Iedere donderdag stellen wij het Allerheiligste Sacrament uit, om 14u30. Wij beginnen dan ons Priesterurgebed: een opeenvolging van rozenkransgebed, een kruisweg voor de heiliging van de priesters, het kroontje van de Goddelijke Barmhartigheid en andere gebeden ter heiliging van de priesters. Vanaf 17u is er stille en persoonlijke aanbidding tot het rozenhoedje om 17u45, met het Tantum Ergo als afsluiting van de uitstelling. Nadien is er een H. Mis.

Reden v/h Priesterurgebed

Elk jaar verdwijnen tientallen priesters in ons land zonder vervangen te worden. Zelfs rekening houdend met het feit dat in onze Traditionele middens relatief meer roepingen zijn dan in de Conciliaire Kerk, toch zijn er veel te weinig priesters, zoals men het maar al te goed moet vaststellen.

Waarom zijn priesters noodzakelijk?

De maatschappij is in totaal verval (geweldplegingen, onveiligheid, immoraliteit, e.a.) terwijl de doodzon-

de wordt aangemoedigd, gebanaliseerd, gewettigd (abortus, euthanasie, zelfmoord, porno, aanhouderij, diefstal, leugen, enz.) Hoe komt dat? Omdat de mensen leven alsof God niet bestaat, zonder katholieke moraal. En als ze iets van de moraal kennen, dan is het misvormd en herleid tot een vaag humanisme.

Zonder predicatie, zonder de staat van genade, zonder sacramenten, zonder Heilig Misoffer kan toch niets anders verwacht worden! Zonder gebed en offers, geen redding of verbetering van ons persoonlijk en het maatschappelijk leven.

Wat kunnen wij hiertegen doen?

God, en Hij alleen kan onze Maatschappij en bijgevolg uw gezinnen, kinderen en kleinkinderen uit deze modderpoel redden. Het gaat hier om een geestelijke strijd die door ons alleen moet gestreden worden zowel individueel als met het gehele gezin. Wij moeten bijgevolg: de persoonlijke heiliging nastreven, en God smeken vele roepingen te verwekken; priesters zijn de bemiddelaars tussen God en de mensen en houden ons de wetten en rechten van God voor en onze plichten ten opzichte van God en de evenmens; de kloosterlingen zijn de bliksem-afladers die de Maatschappij beschermen en heiligen.

Is het nieuw?

Nee. In het jaar 1925 werd te Gent het Priesterurgebed gesticht, dat door een H. Congregatie van Rome toentertijd goedgekeurd werd. Het vond vlug navolging in het buitenland.

In de Hemelstraat

Het eerste doel van de Priesterbroederschap Sint-Pius X is de vorming van heilige priesters. En dit is helemaal niet zo evident. Dat vraagt inderdaad offer en gebed. Enkele edelmoedige zielen offeren zich daartoe op, iedere donderdag. Ze bidden ook opdat anderen hen zouden vervoegen. Met Gods hulp en

genade gaat het nog altijd door, m.a.w. het is gezegend door Ons Heer.

Gebed

van Priester Poppe

O mijn God, stort in zijn volheid de offergeest uit over uw priesters, 't is hun roem en hun plicht slachtoffers te zijn; zich uit te putten voor de zielen, te leven zonder wereldse vreugden, dikwijls wantrouwen te ondervinden en onrecht en vervolging te doorstaan.

Mogen zij het overdenken dat zij iedere dag aan het altaar zeggen: "Dit is mijn Lichaam. Dit is mijn Bloed". Mogen zij het overdenken en op zichzelf toepassen: "Ik ben mijzelf niet meer maar ik ben Jezus, ik ben als het Brood en de Wijn in het H. Misoffer, die na de Consecratie zichzelf niet meer zijn".

O mijn God, ik voel een brandend verlangen naar de heiliging van uw priesters. Ik zou willen, dat al de gezalfde handen die U dragen, vriendenhanden waren, waarvan de aanraking zoet is en dat de lippen, die aan het altaar zulke verheven woorden spreken, zich nooit zouden bezondigen aan onwaardige taal.

Moge geheel hun persoon de stempel dragen van hun verheven bediening. Mogen zij voor allen eenvoudig zijn en groot als de Hostie, voor allen toegankelijk en toch boven de andere mensen verheven.

O, maak dat de Mis van vandaag hen doe verlangen naar de Mis van morgen en dat zij, zelf vervuld van hetgeen zij geven, er aan anderen overvloedig van meedelen. Amen.

GEBED VOOR HET VADERLAND

Sinds meer dan drie jaar bidden wij maandelijks in de Hemelstraat speciaal voor ons Vaderland, gebruikelijk op de vierde zondag van de maand, van 15u tot 17u30.

Het Gebed voor het Vaderland is een gebedstonde met gebeden die een voor een het H. Hart vereren, smeken, aanbidden. Buiten het eigenlijke *gebed voor het Vaderland* is het centrale gebed het *klein Officie van het H. Hart*, dat volledig gezongen wordt. Nadien worden de aanwezigen individueel gezegend met het Allerheiligste Sacrament, zoals dat in Lourdes gebeurt. Dan is er nog een kwartier stille aanbidding en we eindigen met het majestueuze *Tantum Ergo* van de seminaristen van Luik.

Met deze gebeden beantwoorden we aan de oproep van zoveel Pausen, die de geloofsafval zagen aankomen en als tegengif de verering van het H. Hart sterk aanbevolen alsook aan de oproep van toendertijd de Belgische Bisschoppen - 1864 - die dat begrepen.

En wij beleven nu deze ontkerstende maatschappij, met alle decadentie erop en eraan. Maar wij blijven Jezus' hulp afroepen, door speciaal zijn H. Hart te vereren.

Lees bvb. wat paus Leo XIII schreef in de Enc. *Annum Sacrum*, 25 mei 1899, over de Toewijding van de mensheid aan het H. Hart en over het belang van de verering van het H. Hart.

1° Voor alle mensen afzonderlijk

Op deze wijze zal de oefening van godsvrucht, die Wij allen aanbevelen, allen tot voordeel strekken. Na deze daad (toewijding) zullen het geloof en de liefde van hen, die Jezus Christus kennen en beminnen, ongetwijfeld sterk toenemen. Zij, die Christus kennen, doch Zijn wet en Zijn geboden veronachtzamen, zullen uit Zijn H. Hart de vlam van Zijn liefde in zich kunnen opene-

men. Voor degenen ten slotte, de ongelukkigen, die door blind bijgeloof bevangen zijn, zullen wij allen, één van hart en één van geest, 's hemels hulp afsmeaken, opdat Jezus Christus, aan Wien zij, wat Zijn macht betreft, reeds onderworpen zijn, hen ook aan zich onderwerpe wat de uitoefening van die macht aangaat, en dit niet alleen in het andere leven, als Hij Zijn wil zal voltrekken over allen, door de een te redden en de ander te straffen", maar ook reeds tijdens dit sterfelijk leven, door hun het geloof en de liefde te verlenen. Mochten zij door de beoefening van deze deugden, God op waardige wijze eren en aldus streven naar de eeuwige hemelse gelukzaligheid!

2° Voor de vrede van Kerk en Staat

De aldus verrichte Toewijding laat ook de Staat een betere toestand verhoppen, daar zij de banden vernieuwt of verstevigt, die de Staat van nature reeds met God verbinden. In de laatste tijd is men rees zover gekomen, dat Kerk en Staat als door een scheidsmuur van elkaar gescheiden zijn. Bij de inrichting van het Staatsbestuur wordt het gezag van het heilig en goddelijk recht niet geëerbiedigd, met de kennelijke bedoeling het openbaar leven geheel aan de invloed van de godsdienst te onttrekken. Dit komt ongeveer hierop neer, dat men het geloof in Christus en, zo dit mogelijk was, God zelf uit deze wereld zou willen verdrijven. Wanneer de geesten door deze verwaande hoogmoed bevangen zijn, is het dan te verwonderen, dat het grootste deel van het menselijk geslacht tot zo'n verwarring vervallen is en zo hevig door de golven heen en weer geslingerd wordt, dat niemand meer vrij is van vrees voor gevaren? De meest hechte grondslagen van het algemeen welzijn worden noodzakelijk ontwricht, wanneer men de godsdienst veronachtzaamt. Tot rechtvaardige straf levert God de opstandigen aan hun driften over, zodat zij de speelbal van hun hartstochten worden en ten onder gaan in hun losbandigheid.

Gebed

voor het Vaderland

Heer, God van onze Vaders, heb medelijden met uw volk, verdedig het tegen de aanvallen van de vijanden van zijn geloof. Geef ons katholiek België niet op, toegewijd aan het zeer beminde Hart van Uw goddelijke Zoon, alsook aan zijn zeer Heilige Moeder en sedert eeuwen geplaatst onder de eerbiedwaardige bescherming van de Heilige Jozef, de Voedstervader van uw Vleesgeworden Woord.

Wees ons genadig Heer, wij vragen het U door de verdiensten van Jezus Christus, die zijn Bloed vergoten heeft voor het heil van de arme zondaars. Laat niet toe, dat de zielen voor dewelke Hij zoveel geleden heeft, Hem ontnomen worden en slachtoffers worden van de dwaling en het kwaad.

Verhoor ons voor de glorie van uw Heilige Naam opdat wij het leven zouden leiden die U voor ons heb bewaard, U dienen en U loven.

Verwerp het gebed niet van degenen die U beminnen en U toegewijd zijn in grote getale in dit land. Wij smeken er U om door de tussenkomst van de Onbevleete Maagd Maria, de Heilige Jozef en al de Heiligen van het Paradijs en vooral degenen die het licht van het Evangelie aan onze Vaders hebben gebracht en die de grond van België met hun bloed vruchtbaar hebben gemaakt.

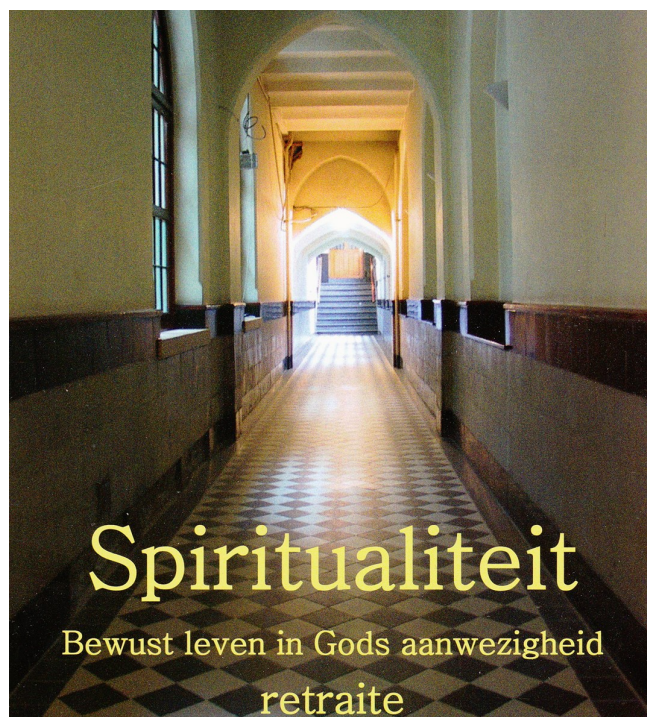
Toon, O Mijn God, aan alle naties dat Gij regeert over ons. Bewijs aan de wereld dat het volk dat U gekozen heeft als zijn Heer en zijn God, gelukkig is. Verzeker voor altijd in ons geliefde Vaderland de triomf van uw goddelijk onderricht.

Almachtige God gewaardig U ons uw Genade te verlenen, en wek in onze harten alsook in de harten van de onzen, de zin en de liefde voor het Vaderland opdat ze zouden opstaan om de Christenheid en ons geliefde Vaderland te beschermen en te verdedigen door het gebed en de boete. Amen.

Van in den beginne heeft Jezus ons het voorbeeld gegeven zich terug te trekken: alvorens in het openbaar aan het licht te treden en zijn prediking voor de volkeren te beginnen, heeft Hij zonder onderbreking gedurende veertig dagen in een zeer eenzame woestijn verbleven. Hij nodigde te midden van de apostolische arbeid zijn apostelen herhaaldelijk uit: "Komt nu eens afzonderlijk mee naar een eenzame plaats, en rust wat uit".

Met de opkomst van het protestantisme, heeft de Moeder Gods aan de H. Ignatius van Loyola een tegengif gegeven om het katholieke geloof levend en krachtig te beleven en te behouden: de Geestelijke Oefeningen van Sint-Ignatius. De Jezuïeten waren hierop geschoeid en hebben zo eeuwen de R. K. Kerk manhaftig verdedigd en gediend. Wat aanvankelijk voor de vorming van de Jezuïeten was, is geleidelijk vrijgegeven voor de leek, die ook een degelijke godsdienstige vorming verlangde.

Pater F. Vallet (1883-1947), een Spaanse Jezuïet, heeft met goedkeuring van zijn oversten de Sociëteit van Jezus verlaten om een nieuwe gemeenschap, C.P.C.R., te stichten die de Geestelijke Oefeningen, zij het dan in een verkorte versie, predikte aan leken. Deze Paters predikten in de parochies en zelfs in de fabrieken, soms aan vijfhonderd mannen tegelijk de leer, het ideaal van Christus Koning! Met de nieuwe stroming van Vaticanum II heeft deze congregatie ook haar enthousiasme verloren. Enkele Paters hebben de congregatie verlaten om er een nieuwe op te richten in de oorspronkelijke geest van Pater Vallet. De letter en de geest van Vaticanum II, onderwijst niet meer dat Jezus Christus in de burgermaatschappij moet heersen, d.w.z. dat de burger-

wetten in overeenstemming moeten zijn met de Tien Geboden: geen abortus, geen euthanasie, enz. Later zal kardinaal Ratzinger aan Mgr Lefebvre dit bevestigen en zeggen dat men nu niet meer de Encycliek over Christus Koning zou schrijven.

Pater Barrielle was een van de leden van de C.P.C.R. die ook opnieuw wilde stichten. Omstandigheden echter maakten dat hij in contact kwam met het werk van Mgr Lefebvre in Zwitserland en hij aanvaardde spiritueel te worden van het seminarie van Ecône. Hij heeft dan zijn kennis en ervaring, dewelke hij op zijn beurt van Pater Vallet gekregen heeft, aan de priesters van de FSSPX doorgegeven. Zodoende bezit de Priesterbroederschap Sint-Pius X de vakkennis om de Geestelijke Oefeningen van Sint-Ignatius te preken, zonder evenwel Jezuïet te zijn. Van in den beginne hebben wij de Oefeningen in de priorij van de Hemelstraat gepredikt, in de twee landstallen, tot meerdere glorie van God en grote tevredenheid van diegenen die ze er hebben meegemaakt.

Retraites in de Hemelstraat

- ◆ Dames: Ma 14/10 - Za 19/10
- ◆ Heren: Zo 10/11 - Vr 15/11
- ◆ Gemengd: Ma 20/07—Za 25/07/20

Vervolg van het editoriaal

communie georganiseerd wilden in de kapel waar zij hun zondagsplicht volbrachten. De andere sacramenten, zoals vormsel, huwelijk, ziekencommunie aan huis, H. Oliesel, volgden al vlug, om af te sluiten met de begrafenismis en de ter aarde bestelling op het kerkhof, in aanwezigheid van de priester.

Maar dit is nog niet voldoende. De verdere of diepere vorming van de kinderen, jeugd en jong volwassenen moet ook gebeuren. Zo werd een eucharistische kruistocht naar de geest van Priester Poppe geor-

ganiseerd, alsook jeugdkampen, bedevaarten, e. a. Voor de studenten zijn er dan weer lezingen of catechismusonderricht op een hoger niveau. Verder is er de Militia Immaculatae naar de geest van Pater Kolbe, en worden er retraites gepredikt: de Mariale naar de geest van de H. Grignon de Monfort en de Geestelijke Oefeningen volgens de H. Ignatius. Al deze activiteiten worden verder ondersteund door het gebedsleven van offerzielen vóór het uitgesteld Allerheiligste Sacrament: de eerste vrijdag van de maand, ter ere van het H. Hart, de

eerste zaterdag van de maand, zoals O.L.V. te Fatima aangaf; ons Priesterurgebed voor de heiliging van de priesters en het opwekken van roepingen en tenslotte de Geboden voor het Vaderland, opdat wij gevrijwaard mogen blijven van het atheïsme en het nieuwe heidendom.

Dit is, in enkele woorden, de "Hemelstraat": een combinatie van de spreuk van Mgr. Lefebvre: "Wij hebben in Gods liefde geloofd" en de leuze van de Religieuzen van de Aanbidding: "Eerherstel aan de geschonden goddelijke liefde".

De Hemelstraat, parochiale activiteiten

SEPTEMBER 2019

Zo 8/09 12:15 - 14:30

Maria Bambina Hulde
Antwerpen
Info: hemelstraat.info@fsspx.be

Za 14/09 10:30 - 21:00

Sportdag van de Traditie
Bonheiden
Info: laurentvanderlinden@telenet.be

Zat 21/09

Beginning van het catechismusjaar
Antwerpen
Inschrijvingen: l.bochkoltz@fsspx.email

OKTOBER 2019

Zat 5/10

Bedevoort naar Banneux
Info: Charles Windels 0472/37.16.69

Ma 14/10 - Za 19/10

Geestelijke Oefeningen voor Dames
Antwerpen
Info: hemelstraat.info@fsspx.be

Zo 21/10 13:00 - 16:00

Familiezondag - Antwerpen
Voordrachten voor de ouders
Activiteiten voor de kinderen
Info: l.bochkoltz@fsspx.email

Za 26 - Zo 27/10

40 jaar FSSPX in België
Brussel
Bezoek van de Algemeen Overste
Don Davide Pagliarani

NOVEMBER 2019

Za 2/11 20:00

Requiemconcert
Sint-Willibrorduskerk, Utrecht
Info: info.hemelstraat@fsspx.be

Nader te bepalen

EK-vergadering
Meer info volgt
Info: l.bochkoltz@fsspx.email

Zo 10/11 - Vr 15/11

Geestelijke Oefeningen voor Heren
Antwerpen
Info: hemelstraat.info@fsspx.be

Za 16/11 7:30 - 17:15

MI Inkeerdag - iedereen welkom!
Antwerpen
Info & inschrijving:
hemelstraat.info@fsspx.be

Za 23/11 - Zo 24/11

JKI & KJB weekend
Jeugd van 16 tot 30 jaar oud
Antwerpen
Info & inschrijving:
l.bochkoltz@fsspx.email

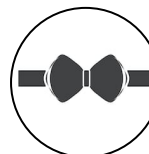
DECEMBER 2019

Zo 1/12 na de hoogmis

Sinterklaasfeest
Antwerpen
Info: hemelstraat.info@fsspx.be

Za 14/12 's avonds

Gala-diner
Antwerpen
Info: hemelstraat.info@fsspx.be

Agenda voor de M.I. in Vlaanderen in September-October

23/09	Bierbeek - Dames SSDG	21/10	Bierbeek - Dames SSDG
24/09	Gent - Heren	22/10	Gent - Heren
25/09	Antwerpen - FME	23/10	Antwerpen - FME

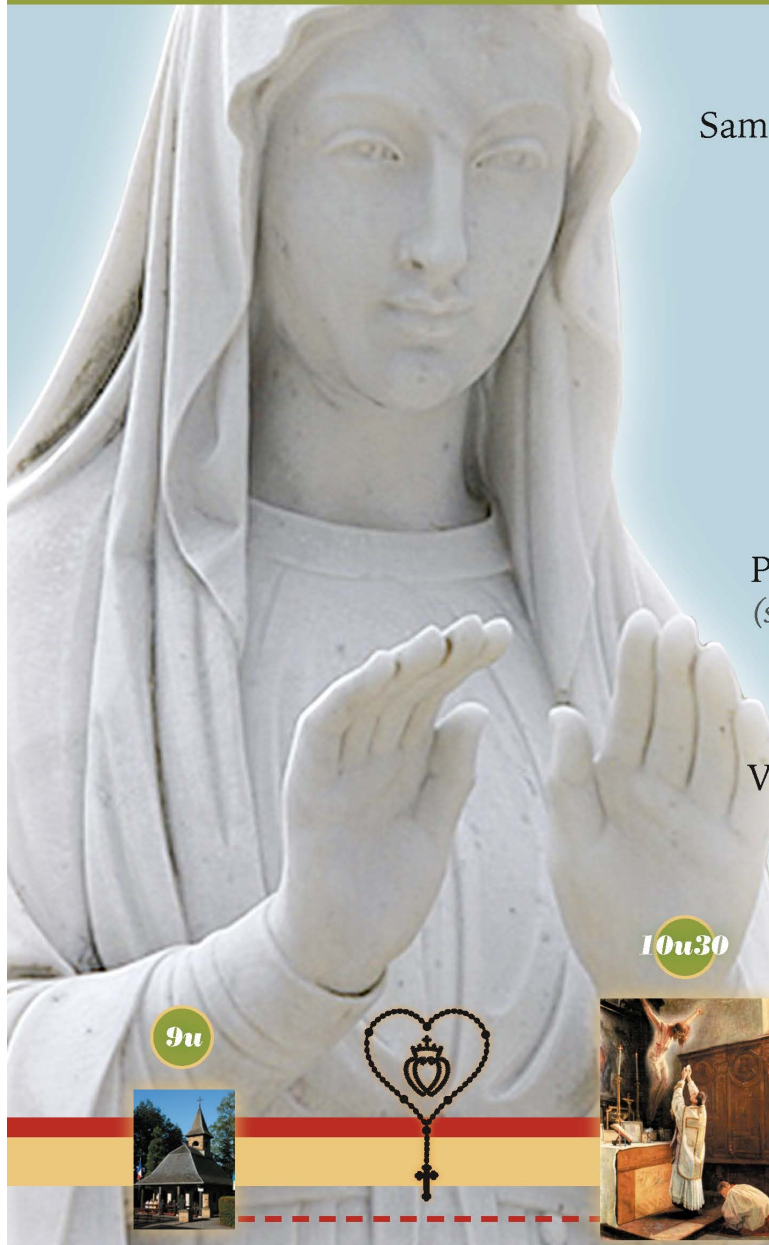
Info: hemelstraat.info@fsspx.be

BEDEVAAART NAAR BANNEUX

www.fsspx.be

ZATERDAG 5 OKTOBER 2019

9u00

Samenkomst bij de Verschijningskapel
Rozenkransomwegang

10u30

Gezongen H. Mis
(Sint-Franciscus kapel)

12u30 - 13u30

Picknick (Gastencentrum "Saint Jean")
(soep aangeboden - hotdogs verkrijgbaar)

14u00

Vertrek aan de miraculeuze Bron

16u15

Verering van het
Heilig Kruis te Tancremont

10u30

9u

14u00

16u15

Informatie : Charles Windels • 0472/37.13.69

Bus (v/a 12€ p.p.)

7u - Antwerpen 7u - Brussel personen

Naam :

Voor de bus **moet** worden ingeschreven: per e-mail (hemelstraat.prior@fsspx.be) of aanmelding bij Charles Windels.

VZW Priesterbroederschap St. Pius X - IBAN: BE43 0016 4233 6201

BEZOEK DE WEBSITE van de FSSPX in de BENELUX:

<http://fsspx.be/nl>